

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΕΛΛΑΣΣΩΝΟΣ

Κυριακή 19 Ιουλίου 2026 - Πατέρων Δ' Οικουμενικῆς Συνόδου
(Ματθ. ε' 14-19)

Μνήμη Πατέρων ἐπιτελεῖ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας, τῶν ἀγίων καί θεοφόρων Πατέρων τῆς Τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἡ ὁποία διεξήχθη τό 415 μ.Χ. στή Χαλκηδόνα τῆς Βιθυνίας. Ἐκεῖ συγκεντρώθηκαν 630 Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί κατεδίκασαν τόν αἰρετικό Εὐτυχή καί τούς ὀπαδούς του. Ὅρισε λοιπόν σήμερα ἡ Ἐκκλησία νά διαβάζεται στή θεία λειτουργία τό Εὐαγγέλιο πού ἀκούσαμε. Σ' αὐτό ὁμιλεῖ ὁ Χριστός γιά τούς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί γιά ὅλους τούς χριστιανούς.

Κάθε φορά πού ἐορτάζουμε τή μνήμη τῶν ἀγίων καί θεοφόρων Πατέρων, ἡ σκέψη μας πηγαίνει στούς ἀγῶνες τῆς Ἐκκλησίας ἐναντίον τῶν αἱρέσεων. Οἱ αἱρέσεις ἀπό τήν πρώτη ἐποχή μέχρι σήμερα ἔχουν προκαλέσει μεγάλη ζημία στήν Ἐκκλησία. Γιατί αὐτό πού ὀνομάζουμε αἵρεση, δέν εἶναι παρά μια διδασκαλία καί μία πλάνη, ἔξω ἀπό ἐκεῖνο πού πιστεύει καί διδάσκει ἡ Ἐκκλησία. Ἡ αἵρεση εἶναι ἕνας ἐσωτερικός ἐχθρός πού ἐπιβουλεύει τήν πίστη καί ἐπομένως τήν εἰρήνη καί τήν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἐχθροῦ, πού εἶναι ἡ αἵρεση καί γιά χάρη τῆς ὀρθῆς πίστεως καί τῆς ἐνότητος τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ἅγιοι πατέρες μέ τό φωτισμό τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἔδωσαν ἀγῶνες, συνόψισαν καί κατέγραψαν τίς ἀλήθειες τῆς πίστεώς μας. Οἱ πατέρες πού πῆραν μέρος στήν τέταρτη Οἰκουμενική Σύνοδο, διατύπωσαν ὀρθόδοξα τήν διδασκαλία γιά τήν ἔνωση τῆς θεϊκῆς καί τῆς ἀνθρώπινης φύσης στό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ καί ἀναδείχθηκαν ἀπό τόν Θεό φωτιστές καί ὁδηγοί μας πρὸς τήν σωτηρία.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀποκάλεσε τούς μαθητές Του φῶς τοῦ κόσμου, δέν ἐννοοῦσε ἀσφαλῶς πῶς ὁ φωτισμός τῆς ἀνθρωπότητος θά στηριζόταν μόνο σέ δώδεκα ἀνθρώπους. Στήν μετέπιτα ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας οἱ Πατέρες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἀλλά καί ὅλοι γενικά οἱ ἅγιοι, ἔγιναν φῶς γιά τόν κόσμο μέ τά συγγράμματά τους, ἀλλά κυρίως μέ τό παράδειγμά τους.

Καθὼς καλούμαστε λοιπὸν νὰ τιμήσουμε τοὺς ἀγίους μας μέ τὴ μίμηση τοῦ βίου τους, πρέπει νὰ γνωρίζουμε πὼς κοντὰ στ' ἄλλα κί ἔμεῖς προσωπικά ἔχουμε καθῆκον νὰ φωτίζουμε ὅσους βρίσκονται στό περιβάλλον μας. Δέν θά μπορούσε ἀσφαλῶς κανεὶς νὰ φωτίζει τοὺς ἄλλους ἂν ὁ ἴδιος ἐξακουλουθοῦσε νὰ ζεῖ στό σκοτάδι. Καί σκοτάδι εἶναι κυρίως ἡ πλάνη καί ἡ ἀμφιβολία γύρω ἀπό θέματα πίστεως, τὰ ὁποῖα μέ τὴν φώτιση τοῦ Θεοῦ ἔχουν διατυπώσει σαφέστατα οἱ πατέρες μας. Σκοτάδι ἀκαόμα εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ἁμαρτίας πού ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπο στὴν ἀπώλεια, ἀλλὰ γίνεται ἐπιπλέον ἀφορμὴ νὰ χλευάζεται καί νὰ βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί νὰ σκανδαλίζονται ἀδελφοί πού ἔχουν ἀδύνατη πίστη καί συνείδηση.

Σύμφωνα λοιπὸν μέ τὰ λόγια τοῦ Κυρίου, ἡ εὐθύνη τοῦ πιστοῦ εἶναι ἰδιαίτερα μεγάλη. Τό νὰ εἶναι φῶς ὁ καθένας ἀπὸ 'μᾶς, δέν σημαίνει τίποτε περισσότερο καί τίποτε λιγότερο ἀπὸ τό νὰ εἶναι ἡ ζωὴ μας μια διαρκὴς μαρτυρία Χριστοῦ, χωρὶς μάλιστα ὅρια καί συμβιβασμούς. Ἡ πόλη πού βρίσκεται κτισμένη πάνω στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ εἶναι ὀρατὴ ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα. Συνεπῶς καί ἡ ζωὴ καί ἡ συμπεριφορὰ τοῦ χριστιανοῦ ὑπόκειται στὸν ἔλεγχο τόσο ἐκείνων πού ἀναζητοῦν στήριγμα καί ὀδηγὸ γιὰ τὴν πνευματικὴ τους πορεία, ὅσο καί ἐκείνων πού ἀναζητοῦν προφάσεις καί ἀφορμές γιὰ νὰ κατηγορήσουν τὸν Χριστό καί τὴν Ἐκκλησία.

Συνεπῶς ἡ ὀρθὴ μας πίστη, ἡ καθαρότητα τοῦ βίου καί ἡ ἀγάπη μας ἄς γίνονται ἀσπίδα κατὰ τῶν αἵρετικῶν τῆς πίστεως, αἰτία δέ καί ἀφορμὴ νὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

Ἀμήν.